

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa) 10. juulil 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) versus Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Kohtuasi C-497/17)

(2017/C 347/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Versailles

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Eelotsuse küsimus

Kas kohaldatavaid Euroopa Liidu õigusnorme, mis tulenevad eelkõige

- Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 13,
- nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 834/2007⁽¹⁾, mille üksikasjalikud rakenduseeskirjad on kehtestatud komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 889/2008⁽²⁾,
- ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrusest (EÜ) nr 1099/2009⁽³⁾,

tuleb tõlgendada nii, et need lubavad või keelavad Euroopa märgise „mahepõllumajandus“ andmise toodetele, mis on saadud loomadest, kelle puhul on kasutatud rituaalset tapmisviisi ilma eelneva uimastamiseta, mille puhul on täidetud määrusega (EÜ) nr 1099/2009 kehtestatud tingimused?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 250, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel (ELT L 303, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vestre Landsret (Taani) 18. augustil 2017 – C&D Foods Acquisition ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-502/17)

(2017/C 347/27)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C&D Foods Acquisition ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artiklit 168 tuleb tõlgendada nii, et valdusühingul on niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas õigus täielikult maha arvata käibemaks saadud teenustelt, mis olid seotud finants- ja juriidiliste audititega enne selle valdusühingu käibemaksuga maksustatavaid juhtimis- ja IT-teenuseid kasutava tüarettevõtja aktsiate müüki, mida kavandati, kuid ei teostatud?
2. Kas vastus esimesele küsimusele oleneb sellest, et nende käibemaksuga maksustatavate juhtimis- ja IT-teenuste hind, mida valdusühing oma majandustegevuse käigus osutab, on fikseeritud summa, mis vastab valdusühingu palgakuludele, millele lisandub „juurdehindlus“ 10 %?
3. Olenemata sellest, millised on vastused eelmistele küsimustele: kas mahaarvamise õigus on olemas juhul, kui põhikohtuasjas vaidluse all olevaid nõustamiskulusid peetakse üldkuludeks, ja kui on, siis mis tingimustel?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

21. augustil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-503/17)

(2017/C 347/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Tomat, J. Tomkin)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Ühendkuningriik lubas kasutada märgistatud kütteõli, et tankida sellega eraomandis lõbusõidulaevu, siis on Ühendkuningriik rikkunud direktiivist 95/60/EÜ⁽¹⁾ tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et märgistatud kütuse müügi lubamine, et käitada eraomandis lõbusõidulaevu, on põhimõtteliselt vastuolus direktiiviga 95/60/EÜ („erimärgistamise direktiiv“). Kütuse erimärgistamine, mille puhul kohaldatakse vähendatud aktsiisimäära, on mõeldud spetsiaalselt selle tagamiseks, et see kütus oleks kergesti eristatav kütusest, mille pealt makstakse maksu täies ulatuses. Liikmesriigi meetme tagajärg on aga see, et kui Ühendkuningriigis tangitud eraomandis lõbusõidulaeva kütusepaagist leitakse erimärgistatud kütus, ei ole võimalik märgistuse põhjal kindlaks teha, kas kütuselt tuli maksta täies ulatuses või vähendatud määraga aktsiisimaksu.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiiv 95/60/EÜ gaasiõlide ja petrooli erimärgistamise kohta (EÜT 1995, L 291, lk 46; ELT eriväljaanne 09/01, lk 289).